

af, at denne Paragraf udstemtes, indsattes i Lovens § 14 det sidste Stykke om, at for saa vidt og saa længe der paahviler en Ejendom Jernbaneskyld, er den fritaget for kommunal Grundstigningsskyld.

Det konservative Mindretal udtalte i Betænkningen, at det „er imod at udvide den særlige Grundbeskatning, der i 1922 blev indført til Staten, til ogsaa at anvendes i Kommunerne, fordi man derved fraviger det ensartede Skattegrundlag, Ejendomsskylden, der blev indført i 1903, og fordi det nye Skattegrundlag er og altid maa blive en upaalidelig Værdimaaler, hvad enten den hviler paa et løst Skøn af Vurderingsmyndighederne, eller Grundværdien ansættes som et konstrueret Produkt beregnet efter Grundpriser i andre Bydele eller enkelte Ejendoms-køb, hvis Købesum skyldes ganske særlige Omstændigheder. — Mindretallet paapeger i denne Forbindelse, hvorledes den ene Beskatningsfaktor Ejendomsskylden forfuskes ved Bestemmelsen i Lov Nr. 352 af 1922 om, at Grundværdien skal trækkes fra Ejendomsskylden og Resten deraf beskattes som Ejendomsskyld, en ganske sindrig, men ikke rationel Beregningsmetode, der ofte giver sig Udslag i ganske smaa Ejendomsskyldbeløb for store, værdifulde Bygninger. — Mindretallet er imod den øgede Ejendomsbeskatning, som der igennem Grundskattens Indførelse aabnes en let Adgang til at etablere. Selv om Lovforslaget nu fremtræder i saa affilet en Form, at det ikke skal bevirke alt for store Forskydninger i første Omgang, vil det være forholdsvis let senere i et belejligt Øjeblik at ændre Procenterne og derved kuldkaste hele den Stabilitet, der bør være i Ejendoms- og Prioritetsforhold. — Mindretallet er imod en Grundafgift, som virker tyngende paa Næringslivet, og som ved sin Højde kan drive Ejeren bort fra sit Hus og sin Bedrift. — Endvidere er Mindretallet imod en Værdistigningsafgift, der ikke er virkelig konstateret ved Salg, men udelukkende er baseret paa Vurderingsmyndighedernes Skøn.“

Mindretallet stillede Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget, der faldt sammen med det af den konservative Mindretal i Folketingsudvalget stillede Forslag. Om Forslaget udtaltes i Betænkningen, at det „gaar ud paa for samtlige Kommuner med Undtagelse af Frederiksberg, som har en tilfredsstillende Beskatning, og i Overensstemmelse med Loven af 1903 at benytte Ejendomsskylden som eneste Skattegrundlag, kun med den Tilføjelse, at der gives Adgang for de forskellige Kommuner til et skattefrit Fradrag paa Bygningerne fra 3 000 Kr. til 5 000 Kr. — Endvidere indeholder Mindretallets Forslag regulerende Bestemmelser for at hindre en for hurtig Stigning af Ejendomsskylden i de